

महानदीभिर्वह्नीभिः स्पर्द्धयेव सहस्रशः । अभिसार्यमाणमनिशं ददृशाते महार्णवं । आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यमानमिवोर्भिभिः ।
गम्भीरं तिमिमकरोयसंकुलं तं गर्जन्तं जलचररावैराद्रनादैः । विस्तीर्णं ददृशतुरम्बरप्रकाशं तेऽगाधं निधिमुरुमभिसामनन्तं ।

इत्यादिपर्वणि सौपर्णे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥ सातिरुवाच ॥ नागाश्च सखिदं कृत्वा कर्त्तव्यमिति तद्वचः । निःश्लेहा वै दहेन्माता असम्प्राप्तमनोरथा ।

प्रसन्ना मोक्षयेदस्मांस्तस्माच्छापाच्च भाविनी । कृष्णं पुङ्कं करिष्यामस्तुरगस्य न शंसयः ।

तथा हि गत्वा ते तस्य पुङ्के वाला इति स्मृताः । एतस्मिन्नन्तरे ते तु सपत्न्या पणिते तदा ।

१२२५

ततस्ते पणितं कृत्वा भगिन्यौ द्विजसत्तम । जग्मतुः परम प्रीत्या परं पारं महोदधेः ।

कद्रूश्च विनता चैव दाक्षायण्यौ विहायसा । आलोकयन्त्यावचोभ्यं समुद्रं निधिमभिसां ।

वायुनाऽतीव सहसा चोभ्यमाणं महाखनं । तिमिङ्गिलसमाकीर्णं मकरैरावृतं तथा ।

संयुतं वज्रसाहसैः सत्त्वेर्नानाविधैरपि । घोरैर्घोरमनाष्टयं गम्भीरमतिभैरवं ।

आकरं सर्व्वरत्नानामालयं वरुणस्य च । नागानामालयश्चापि सुरम्यं सरितां पतिं ।

१२२०

पातालज्वलनावसमसुराणां तथालयं । भयङ्कराणां सत्त्वानां पयसो निधिमव्ययं ।

शुभं दिव्यममर्त्यानाममृतस्याकरं परं । अप्रमेयमचिन्त्यञ्च सुपुण्यजलसंभितं ।

महानदीभिर्वह्नीभिस्तत्र सहस्रशः । आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यन्तमिव चोर्भिभिः ।

इत्येवं तरलतरोर्भिसंकुलं तं गम्भीरं विकसितमम्बरप्रकाशं । पातालज्वलनशिखाविदीपिताङ्गं गर्जन्तद्रुतमभिजग्मतुस्ततस्ते ।

इत्यादिपर्वणि सौपर्णे समुद्रदर्शनं नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥

॥ सूतउवाच ॥ तं समुद्रमतिक्रम्य कद्रूर्विनतया सह । न्यपतन्तुरगाभ्यासे नचिरादिव शीघ्रगा ।

१२२५

ततस्ते तं हयश्रेष्ठं ददृशाते महाजवं । शशाङ्ककिरणप्रख्यं कालवालमुभे तदा ।

निशम्य च वह्न्वालान् कृष्णान्पुङ्कसमाश्रितान् । विषण्णरूपां विनतां काद्रूद्दृष्ट्वा न्ययोजयत् ।

ततः सा विनता तस्मिन्पणितेन पराजिता । अभवदुःखसन्तप्ता दासीभावं समास्थिता ।

एतस्मिन्नन्तरे चापि गरुडः काल आगते । विना मात्रा महतेजा विदार्याण्डमजायत ।

महासत्त्वलोपेतः सर्वा विद्योतयन्दिशः । कामरूपः कामगमः कामवीर्य्या विहङ्गमः ।

१२४०

अग्निराग्निरिवोद्भासन्समिद्धोऽतिभयङ्करः । विद्युद्विस्फोटपिङ्गाक्षो युगान्ताग्निसमप्रभः ।

प्रवृद्धः सहसा पक्षी महाकायो नभोगतः । घोरो घोरखनो रौद्रे वज्रिरौर्व्व इवापरः ।

तं दृष्ट्वा शरणं जग्मुर्देवाः सर्व्वे विभावसुं । प्रणिपत्याब्रुवन्सैवमासीनं विश्वरूपिणं ।

अग्रे मा त्वं प्रवर्द्धिष्ठाः कचिन्नो न दिधक्षसि । असौ हि राशिः सुमहान्समिद्धस्तव सर्पति ।

॥ अग्निरुवाच ॥ नैतदेवं यथायूथं मन्यध्वमसुरार्दनाः । गरुडो बलवानेष मम तुल्यश्च तेजसा ।

१२४५

जातः परमतेजस्वी विनतानन्दवर्द्धनः । तेजोराशिमिमं दृष्ट्वा युष्मान्मोहः समाविशत् ।

नागचयकरश्चैव काश्यपेयो महाबलः । देवानाञ्च हिते युक्तस्त्वहितो दैत्यरक्षसां ।

न भीः कार्य्या कथं चात्र पश्यध्वं सहिता मम । एवमुक्तास्तदा गत्वा गरुडं वाग्निरस्तुवन् ।